



ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที่ 23 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2551 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ศึกษาทรศน์ // เข้ามหาวิทยาลัย "เพราะเห็นคุณค่า"หรือ "เพื่อใบปริญญา"

ข่าววันที่ 23 กรกฎาคม 2551 แหล่งข่าวจาก สยามรัฐ



เข้ามหาวิทยาลัย "เพราะเห็นคุณค่า"หรือ "เพื่อใบปริญญา"

ช่วงปีการศึกษา 2547-2550 สถาบันอุดมศึกษาไทย มีนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยระดับปริญญาตรี ระหว่างปีการศึกษา 2547-2549 มีจำนวนเพิ่มขึ้น 497,542 คน 506,054 คน และ 549,235 คน ตามลำดับ และลดลงในปีการศึกษา 2550 ที่มีจำนวน 506,650 คน เช่นเดียวกับระดับปริญญาโท ที่ นักศึกษาเพิ่มขึ้นช่วงปีการศึกษา 2547-2549 จำนวน 497,542 คน 51,733 คน และ 59,001 คน ตามลำดับ แต่ลดลงในปีการศึกษา 2550 ที่มีจำนวน 52,992 คน ขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาเอกเพิ่มขึ้น ทุกปี โดยช่วงปีการศึกษา 2547-2550 มีจำนวนนักศึกษา 2,114 คน 3,098 คน 3,433 คน และ 3,888 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการด้านการศึกษาแสดงความเห็นห่วงว่า จะมีนักศึกษาจำนวนมาก เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อต้องการปริญญา แต่ไม่ได้สนใจในสาขาวิชาที่เรียนอย่างแท้จริง และผลกระทบระยะยาวคือ แรงงานระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาล้นตลาด ซึ่งในประเด็นแรงจูงใจในการเรียนระดับอุดมศึกษา มีการกล่าวถึงในต่างประเทศเช่นกัน

ศ.ไมค์ ธอร์น (Mike Thorne) รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยแองเกลีย รัสกิน (Anglia Ruskin University) ระบุว่า ปัจจุบันแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ไม่ได้อยู่ที่การรักในสิ่งที่เรียน แต่เกิดจากการเห็นว่าใบปริญญาเป็นเหมือนหนังสือเดินทาง ที่นำไปสู่โลกของการทำงาน มีเพียงส่วนน้อย เท่านั้นที่มีค่านิยม **“เรียนเพราะเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน”** ซึ่งค่านิยมดังกล่าวนี้ เริ่มขึ้นเมื่อรัฐบาลทำให้มหาวิทยาลัยกลายเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยนโยบายการศึกษา ของประเทศหลายข้อถูก ผลักดันด้วยประเด็นทางเศรษฐกิจเป็นหลัก

ก่อนหน้านี้ ความเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจและการศึกษามีไม่มากนัก ลูกดุ่มที่แวงไปมาระหว่าง 2 ด้าน มักจะแวงไปที่การศึกษามากกว่าเศรษฐกิจ

ศ.เลwis อีตัน (Lewis Elton) มหาวิทยาลัยคอลเลจลอนดอน (University College London) ได้ แสดงความคิดเห็นในมุมตรงข้าม

“ผมมีความคิดเห็นว่า แรงจูงใจในการเรียนที่เกิดจากการรักสิ่งที่เรียนมีความสำคัญและไม่ได้ผิดอะไร หากนักศึกษาศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในบางสาขา โดยมีความตั้งใจแน่วแน่ว่าต้องได้ปริญญาเพื่อเบิกทางเข้าทำงานในสาขาที่สนใจ แต่สภาพจริงกลับพบว่า **มีนักศึกษาจำนวนมากไม่ได้ตั้งเป้าหมายตั้งแต่แรกว่า จะเรียนสาขาใดหรือจบออกไปจะประกอบอาชีพใด แต่เรียนอะไรก็ได้เพื่อให้ได้ใบปริญญา** ความตั้งใจเรียนจึงมีไม่มากนัก เช่น เรียนสาขาอะไรก็ได้ที่สอบติด หรือเรียนไม่ยาก จบง่าย และไม่สนใจว่าจะนำความรู้ที่ได้เรียนนั้นไปใช้ประโยชน์หรือไม่ บางคนเรียนแล้วเกิดความเบื่อหน่ายก็ใช้วิธี เปลี่ยนสาขาวิชาหรือเปลี่ยนคณะ พฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความสูญเปล่าของงบประมาณ ที่มาจากภาษีประชาชน”

...แต่ประเทศกลับไม่ได้รับผลตอบแทนเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพป้อนเข้าตลาดแรงงานและสังคม หรือนักวิชาการที่มาสสร้างองค์ความรู้ต่อประเทศ

การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่มีแรงจูงใจเพื่อแสวงหาความรู้อย่างแท้จริง จะส่งผลให้นักศึกษา ได้รับประโยชน์จากการเรียนมากกว่านักศึกษาที่เรียนไปเรื่อยๆ โดยไร้เป้าหมายหรือรับใบปริญญาอย่างเดียว เนื่องด้วยนักศึกษาที่มีแรงจูงใจเรียน เพื่อรู้สึก รู้จริง และต้องการนำไปใช้ประโยชน์ ย่อมมีแนวโน้มตั้งใจเรียน มีความสุขกับการเรียน สามารถต่อยอดองค์ความรู้ในสาขานั้นๆ ได้มาก และจะกลายเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพป้อนสู่ตลาดแรงงาน และมีส่วนในการพัฒนาประเทศ

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
<http://www.kriengsak.com>